Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 890/78
av den 28 april 1978
om närmare bestämmelser om certifiering av humle

(EGT L 117, 29.4.1978, s. 43)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EEG) nr 1465/79 av den 13 juli 1979	L 177	35	14.7.1979
►**M2**	Kommissionens förordning (EEG) nr 3479/80 av den 30 december 1980	L 363	83	31.12.1980
►**M3**	Commission Regulation (EEC) No 1979/83 of 18 July 1983 (*)	L 195	34	19.7.1983
►**M4**	Kommissionens förordning (EEG) nr 2600/85 av den 16 september 1985	L 248	9	17.9.1985

Ändrad genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Grekland (*)	L 291	17	19.11.1979

(*) Denna rättsakt finns inte publicerad på svenska.

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 890/78

av den 28 april 1978

om närmare bestämmelser om certifiering av humle

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1696/71 av den 26 juli 1971 om den gemensamma organisationen av marknaden för humle ([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1170/77 ([2]), särskilt artikel 2.5 i denna, och

med beaktande av följande:

I rådets förordning (EEG) nr 1784/77 av den 19 juli 1977 ([3]) fastställs allmänna bestämmelser om certifiering av humle.

För att skapa ett i huvudsak enhetligt certifieringsförfarande i medlemsstaterna är det nödvändigt att precisera vilka produkter som kommer i fråga, hur hanteringen skall gå till och vilken information som skall ges i de olika dokument som åtföljer produkterna.

För att möjliggöra kontroll när det gäller humlekottar bör en beskrivning, underskriven av den enskilde producenten eller producenten i en sammanslutning åtfölja certifikatet. Detta dokument bör innehålla upplysningar som gör det möjligt att identifiera humlet från den tidpunkt då det görs tillgängligt för certifiering till dess certifikatet är utfärdat.

När de kvalitetsegenskaper skall fastställas som humlet måste ha för att godkännas för avsättning, måste vattenhalten och halten främmande beståndsdelar medräknas. Eftersom humle från gemenskapen är känt för att vara av hög kvalitet, bör nuvarande praxis inom handeln användas som utgångspunkt.

Det bör överlåtas åt medlemsstaterna att besluta vilken metod som skall användas för att fastställa fukthalten. Resultaten skall dock kunna jämföras. Vid eventuella tvister måste en gemenskapsmetod användas.

Med hänsyn till handelspraxis inom vissa områden i gemenskapen bör det anges om humle avsätts på marknaden med eller utan frö och det bör fastställas att detta skall framgå av certifikatet.

För att användarna skall få exakta upplysningar om ursprung och egenskaper hos de produkter som avsätts, bör gemensamma bestämmelser fastställas om märkning av förpackningar och referensnummer på certifikaten.

Det bör anges att humle, som framställts av obehandlat certifierat humle, bara kan certifieras om framställningen sker i en sluten process. Äger processen rum i certifieringscentral eller på certifieringslager bör dock certifieringsförfarandet förenklas.

Certifieringsförfarandet bör också förenklas om en produkt omförpackas under officiell tillsyn och utan bearbetning.

I artikel 1.1 andra stycket i förordning (EEG) nr 1784/77 anges att produkter som är undantagna från certifiering skall underkastas kontroll. Syftet med denna kontroll måste vara att säkerställa dels att sådana produkter inte kan störa den normala avsättningen av certifierade produkter, dels att de är lämpliga för den avsedda användningen och bara används av avsedda mottagare.

Denna kontroll bör utövas av de myndigheter som ansvarar för certifieringen.

([1]) EGT nr L 175, 4.8.1971, s. 1.
([2]) EGT nr L 137, 3.6.1977, s. 7.
([3]) EGT nr L 200, 8.8.1977, s. 1.

▼B

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för humle.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning avses med

a) ”obehandlat humle”: humle som bara preliminärt har torkats och förpackats,

b) ”behandlat humle”: humle som slutgiltigt har torkats och slutgiltigt förpackats,

c) ”humle med frö”: humle som avsätts med ett fröinnehåll på mer än 2 % av vikten,

d) ”humle utan frö”: humle som avsätts med ett fröinnehåll på högst 2 % av vikten,

e) ”isomeriserat humleextrakt”: extrakt i vilket alfasyrorna så gott som fullständigt isomeriserats,

f) ”försegling”: tillslutning av förpackningar under officiell tillsyn på ett sådant sätt att tillslutningen går sönder när den öppnas,

g) ”sluten tillverkningsprocess”: en process för behandling eller bearbetning av humle under officiell tillsyn och som genomförs på ett sådant sätt att det bara finns en ingångsväg för original-produkterna och en utgångsväg för de behandlade eller bearbetade produkterna och så att inget humle eller andra produkter kan tillsättas eller avlägsnas under processen,

h) ”parti”: ett antal förpackningar med humle eller humleprodukter som har samma egenskaper och som samtidigt görs tillgängliga för certifiering av en och samma enskilda producent eller producent i en sammanslutning eller av samma bearbetningsanläggning.

Artikel 2

1. Varje parti humlekottar som görs tillgängligt för certifiering skall åtföljas av en beskrivning som undertecknats av producenten och innehåller uppgifter om

— producentens namn och adress,

— skördeåret,

— sorten,

— produktionsplatsen,

— utdrag ur fastighetsregister eller en officiell motsvarighet till sådant,

— antalet förpackningar i partiet.

2. Denna beskrivning skall åtfölja humlepartiet under varje bearbetning eller blandning och i vart fall tills certifikatet är utfärdat.

Artikel 3

1. Humlekottar som görs tillgängliga för certifiering måste motsvara definitionen i artikel 1.3 a i förordning (EEG) nr 1696/71 och uppfylla de minimikrav för avsättning som anges i bilaga 1 i föreliggande förordning.

2. Kontroll av att de minimikrav för avsättning som gäller humlets vattenhalt beaktas, skall göras enligt någon av metoderna i bilaga 2 B. De metoder som anges i bilaga 2 B 2 måste emellertid godkännas av kontrollorganet och måste ge resultat med en standardavvikelse på högst 2,0. Om det uppstår en tvist skall kontrollen göras enligt den metod som anges i bilaga 2 B 1.

Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om vilka metoder de använder.

3. Kontrollen av minimikrav för avsättning förutom vad gäller vattenhalten skall göras i enlighet med normal handelspraxis. I händelse av tvist skall kontrollen göras enligt den metod som anges i bilaga 2 C.

▼B

Artikel 4

För att genomföra de kontroller som avses i artikel 3 och som beskrivs i bilaga 2 B 1 och 2 C skall prover tas enligt följande:

a) I varje parti skall prover tas från minst en förpackning av tio och i vart fall från minst två förpackningar per parti.

b) Proverna skall tas och behandlas enligt den metod som beskrivs i bilaga 2 A.

Artikel 5

På det certifikat som avses i artikel 5 i förordning (EEG) nr 1784/77 skall anges ”humle med frö” eller ”humle utan frö”.

▼M1

Artikel 5 a

Det certifikat som avses i artikel 5 i förordning (EEG) nr 1784/77 skall av den myndighet som har befogenhet att genomföra certifiering förses med minst en av följande texter:

— Certificeret produkt — Forordning (EØF) nr. 890/78,

— Zertifiziertes Erzeugnis — Verordnung (EWG) Nr. 890/78,

— Certified product — Regulation (EEC) No 890/78,

— Produit certifié — Règlement (CEE) nº 890/78,

— Prodotto certificato — Regolamento (CEE) n. 890/78,

— Gecertificeerd produkt — Verordening (EEG) nr. 890/78,

▼M2

— Πιστοποιημένο προϊόν
Κανονισμός (ΕΟΚ) άριθ. 890/78.

▼B

Artikel 6

1. Det referensnummer på certifikatet som avses i artikel 5 i förordning (EEG) nr 1784/77 skall bestå av koder som i enlighet med bilaga 3 anger certifieringscentral, medlemsstat, skördeår och parti.

2. Referensnumret skall vara detsamma på alla förpackningar som ingår i ett och samma parti.

3. Före den 1 september 1978 skall medlemsstaterna till kommissionen överlämna en förteckning över certifieringscentraler och koden för varje central. ►A1 *In the case of Greece, this information shall be communicated before the end of the third month following the date of accession.* ◄

Förteckningen över dessa centraler och deras koder skall offentliggöras i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*. Förteckningen skall uppdateras och offentliggöras årligen.

Artikel 7

Den märkning som avses i artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 1784/77 skall, under tillsyn och efter försegling enligt anvisningarna i bilaga 4, göras på varje förpackning i vilken produkten skall avsättas på marknaden.

Artikel 8

1. Behandlat humle, framställt av humle som certifierats i obehandlat skick, får endast certifieras om behandlingen ägt rum i en sluten process.

2. Om humlet behandlas i certifieringscentral eller -lager gäller följande:

a) Certifikatet skall inte utfärdas förrän efter behandlingen.

b) Det urspungliga obehandlade humlet skall åtföljas av den i artikel 2 avsedda beskrivningen.

▼B

3. Före behandlingen skall varje parti ursprungligt humle numreras. Detta nummer måste anges på det certifikat som utfärdas för det behandlade humlet.

4. För att kunna certifieras måste produkter som tillverkats av humle i enlighet med artikel 7 i förordning (EEG) nr 1784/77 ha tillverkats i en sluten process.

Artikel 9

1. När humlepulver och humleextrakt är under omsättning får ompackning i enlighet med artikel 1.5 i förordning (EEG) nr 1784/77 bara göras under officiell tillsyn.

2. Om ompackning görs enligt föregående stycke utan bearbetning av produkten skall det nya certifieringsförfarandet bara omfatta

— märkning av den nya förpackningen,

— angivande av denna märkning och av ompackningen på det ursprungliga certifikatet.

▼M1

Artikel 9 A

En produkt som återförsäljes på gemenskapens territorium efter det att ett certifierat parti har delats upp, måste åtföljas av en faktura eller annat dokument upprättat av säljaren som anger certifikatets referensnummer och namnet på det organ som utfärdat det. Följande upplysningar från certifikatet skall också anges på fakturan eller dokumentet:

a) För humlekottar

— produktens beteckning,

— bruttovikt och/eller nettovikt,

— produktionsplats,

— skördeår,

— sort.

b) För humleprodukter

— ovannämnda upplysningar samt datum och plats för tillverkningen.

▼B

Artikel 10

De produkter som anges i artikel 1.1 a-d i förordning (EEG) nr 1784/77 skall kontrolleras enligt följande:

a) När det gäller humle som skördats på odlingsarealer som tillhör ett bryggeri och som används av detta i obearbetat eller bearbetat skick:

— För varje skörd skall bryggeriet före den 1 november till det kontrollorgan som avses i artikel 1.6 i förordning (EEG) nr 1784/77 sända in upplysningar om vilka sorter som odlats, vilka kvantiteter som skördats, produktionsplatser och planterade arealer, samt utdrag ur fastighetsregister eller en motsvarande officiell beteckning.

— Ingen ytterligare kontroll behövs när humlet bearbetas eller används i obearbetat skick av bryggeriet självt. I alla övriga fall skall kontrollen vara densamma som anges under c nedan, med undantag av punkt 5.

b) När det gäller isomeriserat humleextrakt skall tillverkaren senast den 31 december varje år lämna upplysningar till kontrollorganet om vilka kvantiteter som tillverkats och vilka som avsatts på marknaden. På förpackningarna måste orden ”isomeriserat humle-extrakt” och uppgifter om vikt eller volym anges.

c) När det gäller produkter som framställs av humle och som tillverkas under avtal för ett bryggeris räkning skall - när humlet levererats till den anläggning där det skall bearbetas och under förutsättning att produkterna skall användas av bryggeriet självt - den myndighet som

▼B

utfärdar certifikatet upprätta ett dokument på vilket minst följande uppgifter skall införas under bearbetningens gång:

1. Avtalets referensnummer
2. Det bryggeri som produkterna är avsedda för
3. Bearbetningsanläggningen
4. En beskrivning av den bearbetade produkten
5. Referensnumret på certifikatet eller det likvärdiga intyget för det ursprungliga humlet
6. Den bearbetade produktens vikt

Detta dokument skall förses med ett referensnummer som också skall anges på förpackningen.

d) När det gäller humle och humleprodukter i små förpackningar avsedda för försäljning till privatpersoner för eget bruk får vikten inte överstiga

— ►**M1** 1 kg ◄ för humlekottar eller humlepulver,
— ►**M1** 300 g ◄ för humleextrakt.

En beskrivning av produkten samt vikten måste anges på förpackningen.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall före den 1 september 1978 till kommissionen överlämna den förteckning över produktionsområden som avses i artikel 6.1 i förordning (EEG) nr 1784/77. ►**A1** *In the case of Greece, this information shall be communicated before the end of the third month following the date of accession.* ◄

Artikel 12

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 1978.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼M4

BILAGA 1

MINIMIKRAV FÖR AVSÄTTNING AV HUMLEKOTTAR

Egenskaper	Beskrivning	Maximiinnehåll (% av vikten)	
		Behandlat humle	Obehandlat humle
a) Vattenhalt	Vatteninnehåll	12	14
b) Blad och stjälkar	Delar av örtblad och stjälkar, stjälkar, skaft från blad eller humlekottar, kotteskaft räknas som stjälkar endast om de är längre än 2,5 cm	6	6
c) Humleavfall	Småpartiklar som uppkommer vid maskinskörd, varierande i färg mellan mörkt grön och svart, och som vanligtvis inte kommer från humlekottarna	3	4
d) För ”humle utan frö”Frön	Mogna frön	2	2

▼B

BILAGA 2

A. PROVTAGNING

Följande metod skall användas för att ta prov på humlekottar för att bestämma vattenhalten och, i förekommande fall, halten främmande beståndsdelar:

1. **Prover**

   a) *Förpackat humle*

   Ur det antal förpackningar som anges i artikel 4 tas tillräckligt med prover för att motsvara förpackningarnas proportionella vikt och så att mängden humlekottar är representativ för förpackningarna.

   b) *Humle i lös vikt*

   Lika stora mängder tas ut från fem till tio olika ställen i partiet, såväl från ytan som från olika djup. Proverna placeras så snabbt som möjligt i en behållare. För att undvika snabb förstöring skall den uttagna humlemängden vara så stor att den pressas hårt samman när behållaren tillslutes.

   Den sammanlagda vikten på proverna skall vara minst 100 g.

2. **Blandning**

   Proverna blandas omsorgsfullt så att de blir representativa för partiet.

3. **Underindelning av proverna**

   Efter blandningen tas ett eller flera representativa prover som placeras i vatten- och lufttät behållare av exempelvis metall eller glas, förutom i de fall då bara innehållet av främmande partiklar skall undersökas.

4. Förutom under transport måste proverna förvaras kallt. Vid undersökning eller analys måste proverna först få återgå till rumstemperatur innan behållarna öppnas.

B. METOD FÖR KONTROLL AV VATTENHALTEN I HUMLE

1. **Metod (i)**

   Prover som tas för analys av vattenhalt bör inte sönderdelas. Det är viktigt att de inte utsätts för luftens påverkan utom under kortast möjliga tid då de överförs från behållaren till vägningsglaset (vilket förses med lock).

   Utrustning

   Våg med känslighet ner till 0,005 g.

   Elektrisk torkugn med termostatreglering på 105-107 ºC (ugnens effektivitet kontrolleras med kopparsulfattest).

   Metalldosor med en diameter på 70-100 mm, 20-30 mm djupa och försedda med tättslutande lock.

   Vanlig desickator som är lagom för dosorna och som innehåller ett torkningsmedel, t.ex. silikagel med indikator.

   Förfarande

   Uppväg 3-5 g humle i en dosa och tillslut locket före vägningen. Utför arbetet så snabbt som möjligt. Ta av locket och ställ dosan i ugnen under exakt en timme. Tillslut snabbt, ställ dosan att svalna under minst 20 minuter i desickatorn och väg den sedan.

   Beräkning

   Beräkna viktförlusten i procent av humlets ursprungliga vikt. Tillåten maximal avvikelse för varje uppvägning är 1 %.

2. **Metod (ii)**

   Använd antingen en elektronisk våg, som torkar humlet med hjälp av infraröd bestrålning eller varmluft, eller en elektrisk mätapparat, som anger provets vattenhalt på en skala.

▼B

C. METOD FÖR KONTROLL AV INNEHÅLLET AV FRÄMMANDE BESTÅNDSDELAR

▼M4

1. **Bestämning av andel blad, stjälkar och humleavfall**

Sikta fem prover på vardera 100 g genom en 2 mm-sikt. Samla ihop lupulin, avfall och frön och tag bort fröna för hand. Ställ proverna åt sidan. Överför innehållet i 2 mm-sikten till en 10 mm-sikt och sikta på nytt.

Humlekottarna, blad, stjälkar och främmande beståndsdelar tas bort från sikten för hand medan humlekottarnas blad, frön, lupulinavfall och vissa blad och stjälkar faller igenom sikten. Detta material sorteras för hand i följande grupper:

1. Blad och stjälkar.
2. Humle (blad från humlekottar, humlekottar och lupulin).
3. Avfall.
4. Frön.

Avfall kan inte skiljas från lupulin. Därför måste en uppskattning av den relativa procentandelen av dessa beståndsdelar göras genom en objektiv bedömning av färgen, och vikten beräknas med antagandet att tätheten är densamma.

De olika grupperna väges och procentandelen för varje grupp i förhållande till det utsprungliga provets vikt fastställes.

▼B

2. **Bestämning av fröinnehåll**

Ett prov på 25 g läggs i en metallbehållare med lock och placeras i en 115 ºC varm torkugn under två timmar för att neutralisera den klistriga kådan.

Det torkade provet svepes in i en grovvävd bomullsduk och gnides kraftigt eller bankas mekaniskt så att humlefröna lossnar. Den torkade, finfördelade humlen avskiljes från fröna med hjälp av en kvarn eller en 1 mm-sikt av metall.

Andra kvarvarande beståndsdelar avlägsnas från fröna med hjälp av en sluttande yta täckt med smärgelpapper eller på annat sätt som resulterar i att stjälkar och andra beståndsdelar stannar kvar medan fröna rullar av.

Väg fröna och beräkna procentandelen frön i förhållande till det ursprungliga provets vikt.

▼B

BILAGA 3

KODER OCH SAMMANSÄTTNING AV CERTIFIKATENS REFERENSNUMMER

1. **Certifieringscentral**

   Ett nummer mellan 0 och 100 som meddelas av medlemsstaten.

2. **Medlemsstater som genomför certifiering**

   B för Belgien
   D för Förbundsrepubliken Tyskland
   DK för Danmark

▼A1

   E *for Greece*

▼B

   F för Frankrike
   IRL för Irland
   ITA för Italien
   LUX för Luxemburg
   NL för Nederländerna
   UK för Förenade kungariket

3. **Skördeår**

   De två sista siffrorna i skördeåret.

4. **Identifikation av partiet**

   Det nummer som certifieringsmyndigheten har gett partiet (t.ex. 12 B 77 170 225).

▼B

BILAGA 4

MÄRKNING AV FÖRPACKNINGAR

Märkningen beror på typen av förpackning och görs enligt följande:

a) Humlekottar i stora eller små balar

— med tryck på förpackningen.

c) Humlepulver i paket

— med tryck på förpackningen.

c) Humlepulver eller humleextrakt i metalldosor

— med tryck på dosan eller prägling i metallen.

d) Förseglad förpackning som innehåller ett parti paket eller dosor med pulver eller extrakt

— med tryck på den förseglade förpackningen.